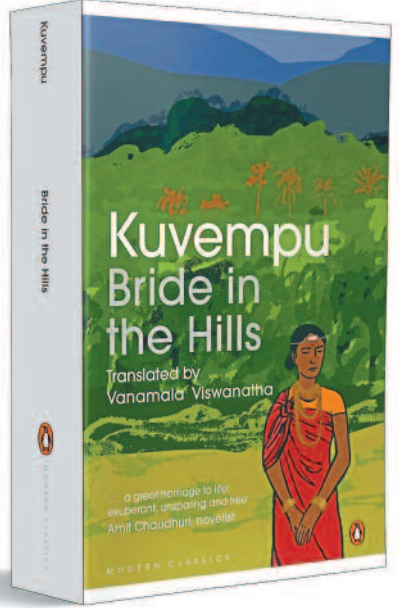

ಅನುವಾದಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ 'ಉರುಕೇರಿ' ಕೃತಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಕರಾದ ಎಸ್.ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರವರು ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದರು.

ಈ ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರ ಹೇಳಿಕೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನೀಡಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಮಹತ್ತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳ ಅನುವಾದವೂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದವೂ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ 'ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ'ಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ವಿಪುಲವಾಗಿದೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅನುವಾದಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ? ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಅಂದು ನಾನು ನೀಡಿದ್ದ ಕಿರು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಏಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬೇರೆ. ಉತ್ತಮ ಅನುವಾದಕರಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ ಕೃತಿಯೊಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಂತಹ ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಜಗತ್ತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡದ ಕೃತಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಿ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳಾಗಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆಯಲ್ಲ? ಅದೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳಾಗಿರುವಂತಹ ಕೃತಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡರೂ ಯಾವ ಸದೃಶ್ಯ ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ, ತುದಿಯಿಲ್ಲ.

ಕೃತಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಅನುವಾದಕರು, ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಅನುವಾದಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರಚಾರ... ಹೀಗೆ ಅನುವಾದವೊಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಲು ಕಾರಣಗಳು ಹಲವಾರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಲೇಖಕರ, ಅನುವಾದಕರ 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಂಡವಾಳ' ಕೂಡ

ಕೃತಿಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾವು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಿಡಬಹುದಾದರೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ನಾವೆಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಗತಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥೂಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಇಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ, ಅನುವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನನಗೆ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಆಧುನಿಕ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳ ಅನುವಾದ ಹಾಗೂ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಭಾಷಾ ಯೋಜನೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ದಶಕಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಜೀವನದ ಅನುಭವ.